

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOYA. M. BURRAGE

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΞΑΝΘΟΥΛΑ

παρουσία του Φλίντερς στην αίθουσα του μπριζέ κ' ή τυχαία παρατήρησής του ότι είχε ελεύθερη τη θραυδιά του, έκαναν τον Μπόμπυ Μάρκαν να φύγη το γρηγορότερο από την λέσχη. "Όχι πως είχε τίποτε εναγνιόν του Φλίντερς, αλλά τόν νεύριας"ε ο τρόπος του όταν έπαιζε χαρτιά και δεν μπορούσε να υποφέρει το κουτό γέλιο του. Κι' έπειτα, ή συντροφιά του δεν ήταν ευχάριστη κι' ο Μπόμπυ έπληττε μαζί του, ενώ αντίθετως ο Φλίντερς επιζητούσε την παρέα του Μπόμπυ.

Για να περάση την ώρα του ως το δείπνο, ο Μπόμπυ πήγε να κάνει ένα γύρο στο Χάου-Πάρκ. 'Η όρχηστρα έπαιζε όμορφα κ' ήταν ευχάριστη θραυδιά, έτσι θα περνούσε όπωσδήποτε την ώρα του και το σπουδαιότερο θα γλύτωνε από την ένοχλητική παρέα του Φλίντερς.

Σαφνικά είδε μια νέα, ή οποία έρχόταν από την αντίθετη μεριά. Στην άρχή την κοίταξε μ' άδιαφορία, αλλά μόλις πλησίασε και την είδε καλύτερα, άντελήφθη πως ήταν μια όμορφη κοπέλλα, ξανθή, με μεγάλα γαλάνα μάτια, ένα στοματάκι τρέλλα, ντυμένη με περσιση χαρί. 'Ωστόσο, ο Μπόμπυ παραευνεύτηκε όταν είδε την άνωστη να του χαμογελάει στην άρχή κι' άμέσως κατόπι να τον χαϊρεύεται με δίχτυα.

—"Ω, Μπόμπυ, τί γίνεσαι; Μή θυμάσαι; Είμαι ή Τζόαν."

—"Ασφαλώς, σκέφθηκε ο νέος, θά την έχω συναντήσει ποιθενα, κ' το διάβολος να με πάρη, άν θυμάμαι ποιά είνε."

—"Ωστόσο, χαμογέλασε κι' αυτός κ' έπτε:

—"Κι' άν είχα χάσει τη μνήμη μου, ή παρουσία σου θά μ' έκανε να την ξαναβρώ άμέσως."

—"Μπράβο, Μπόμπυ! Έκανε πρόδους, θλέπω, φώναξε ή νέα γελάοντας εύθυσια. Γιατί ξέρεis, με είχες άπογοιτεύσει άλλοτε. Δεν φανταζόσουν θέβαινα τότε, πως μοιωντί ήμουν ένα μικρό κοριτσάκι άκόμα, ώστόσο σέ είχα κρίνει αυτότρά."

Μάταια, ο νέος θασάνιζε το μυαλό του, για να θυμηθή ποιά ήταν το κοριτσάκι, το όποιο γνώριζε άλλοτε και το όποιο είχε γίνει τώρα μια τόσο χαριτωμένη κοπέλλα. Είχε γνωρισει πολλές Τζόαν από τά παιδικά του χρόνια ως τώρα, αλλά ποιά άπ' όλες ήταν αυτή;... "Ίσως όμοις με την κουβέντα θά τη θυμάταν."

—Εύτυχός που με θυμήθηκε άμέσως, Μπόμπυ. Θά ήταν φοβερή ή θέσις μου, άν έξαρνα από άπαντούσες με ψυχρό ύφος: "Δέν σάς γνωριζω, μίς. Κάνετε λάθος..."

—"Ίσως έγω να μην άλλαξα τόσο πολύ και γι' αυτό μ' άναγνώρισε πρώτη, έπτε ο νέος. "Άλήθεια, πόσα χρόνια έχουμε να συναντηθούμε;

—"Πολλά! Έφτά ή μάλλον όχτώ. Πώς περνά ο καιρός, ξ; "

—"Άλήθεια. Βλέπει, ήσουν τόσο μικρή τότε. Πώς να σέ άναγνώρισω; Τί νέα λοιπόν;

—"Ω, έχουμε πολλά να πούμε, Μπόμπυ, και ζέρις, άν έθλης, μπορούμε να δειπνήσουμε μαζί, άν φυσικά σού κάνει εύχάριστη."

—"Ήθελα να σού το προτείνω, αλλά με πρόλαθες."

—"Βρίκομαι στο Λονδίνο από το πρωί και θά έπιστρέψω στο σπίτι μου με το θροδινό τραίνο. Θά με όποκρέωσης λοιπόν, να δειπνήσουμε νωρίς γιατί το τραίνο μου φεύγει στις 8 1/2 και το σπουδαιότερο: πεινώ!

—"Πάμε λοιπόν! Άλλά θά μου έπιτρέψης προηγουμένως να πάω να πάρω γρήματα, γιατί, για να είμαι ήλιγρινής, δεν σκέφθηκα ότι μπορούσε να μού τύχη κάτι άπρόοπτο και είνε ζητημα άν κρατώ άπάνω μου άρκετά χρήματα για να πληρώσω ένα ταξί..."

—"Καθήμε Μπόμπυ, γι' αυτό στενοχωρείσαι; "Ελα, σού κάνω έγω το τραπέζι. Κι' άν ή σκέψις αυτή σέ στενοχωρεί, σού δανείω τά χρήματα και όταν ξαναέρθω στο Λονδίνο, την προσεχή έβδομάδα, μού τά έπιστρέφεις. Νά, πάρε!

—"Μά δέν είνε σωστό, Τζόαν! διαμαρτυρήθηκε ο νέος. "Ήτερα από τόσα χρόνια που έχουμε να συναντηθούμε, να μού συμψη τέτοιο μασκαραλίκι. Σε θεβαώ, ντρέπομαι."

—"Πφ! Άστεία πράγματα, μεταξύ μας! "Ελα θέλει να πάμε στου Φαλόιν; Μαγειρεύουν καλά εκεί και το κέντρο είνε ήσυχο."

Μαζο οι δυο νέοι, πήγαν στο έστιατόριο κι' ενώ δειπνούσαν, ο Μπόμπυ προσπαθούσε με τρόπο να μάη μερικές λεπτομέρειες για την οικογένεια τής νέας.

—"Πού κατοικείσ τώρα, Τζόαν; ρώτησε ο νέος."

—"Ω, πάντοτε στο ίδιο σπίτι, στο παλιό πατρικό μας."

—"Η οικογένειά σου;

—"Καλά. 'Ο μπαμπάς κ' ή μαμά δέν άλλαξαν καθόλου. Θυμάσαι τόν Ρού; ρώτησε ή νέα."

—"Τόν Ρού; επανέλαθε ο Μπόμπυ σαστισμένος."

—"Ναι, τόν Ρού, τόν άδελφό μου. Δέν τόν θυμάσαι;

—"Μά θέβαινα... φυσικά... Τόν Ρού... μάλιστα! Λοιπόν;

—"Μμ... τίποτε. "Ήθελα μονάχα να σου πώ πως μεγάλωσε, αλλά χωρίς να γίνη τίποτε σπουδαίο. Δυστυχώς δέν είνε έξυπνος και αυτό με λυπει. Θά μ' εύαριστούσε άν συναναστρεφόνταν μ' έσένα, ίσως κοντά σου ζήτηση λιγάκι. Έσύ που μένεις;

—"Νά σου δώσω την κάρτα μου, με την διεύθυνή μου. "Ετσι θά μού γράψης δυό λέξεις ποιά μέρα θά έβρής στην πρωτεύουσα για να συναντηθούμε πάλι."

Η νέα πήρε το έπισκεπτήριο, διάβασε τ' όνομα και φάνηκε κατάπληκτη.

—"Τί έπαθες, Τζόαν; ρώτησε ο νέος."

—"...Τίποτε! Λοιπόν άντιο, Μπόμπυ! "Ω, μή λάθης τόν κόπο να με συνοδέψης."

Άλλά ο νέος, με την έλπίδα πως στο σταθμό ίσως μάθαινε σέ ποιά μέρος κατοικούσε, την συνώδεψε ως εκεί. Για καλή τύχη του, ή νέα είχε είστηριο με έπιστροφή κι' έτσι έχασε κι' αυτή την ευκαιρία. Έπί πλέον, την έβλεπε τώρα πτενοχωρημένη, σαν να τής συνέθεη κάτι ξαφνικό, το όποιο την άπασαχολούσε. Άπό λεπτότητα ο Μπόμπυ δέν τής έκανε διάκριτες έρωτήσεις.

—"Έχω το λόγο σου, Τζόαν, θά μού γράψης! φώναξε ο νέος καθώς ξεκινούσε το τραίνο."

—"Ίσως. Άντιο, Μπόμπυ! Εύχαριστώ..."

Έκείνο το θράδυ, όταν έπέστρεψε στή κάμαρά του, ο Μπόμπυ έμεινε για πολλή ώρα σκεπτικός. Καί μολοντί θασάνισε το μυαλό του, προσπαθώντας να θυμηθή τ' όνομα τής νέας, στο τέλος αναγκάστηκε να παρατηρή, με την έλπίδα ότι μετά λίγες μέρες θά του έγραφε όπωσ του είχε όποσγηθή και τότε στην προσεχή συνάντησή τους, ασφαλώς θά λυνόταν ή άπορία του.

Η έπόμενες μέρες πέρασαν χωρίς όμοις ο Μπόμπυ να λάθη το γράμμα που τόσο άνυπόμονα περιμένα.

Πέρασε και άλλη ινιά εβδομάδα. 'Ο Μπόμπυ δέν ήξερε τί να σκεφθή για ν' άνακαλύψη τη Τζόαν.

Είχε γίνη πειά δυστυχής. Γιατί στις λίγες αυτές ώρες που πάσσε με τη νέα, την είχε σιμαπύσει και κατάλαθε πως ήταν το μόνο κοριτσι που μπορούσε ν' άναγηση. Μιά έλπις τού έμεινε μόνο. 'Η Τζόαν του είχε προτείνει να πάνε στου Φαλόιν για να δειπνήσουν. Ύπρηξε λοιπόν κάποια πιθανότης ήπιως την συναντήση εκεί τυχαίως. "Ός τώρα, ο Μπόμπυ άπόφραυε να τρώη σ' αυτό το έστιατόριο για νά μη συναντή τον Φλίντερς, ο όποιος ήταν τακτικός πελάτης του Φαλόιν. Άλλά φυσικά, μια άνεπιθύμητη συνάντησις με τον Φλίντερς δέν ήταν τίποτε, μπουστά στην έλπίδα μιας πιθανότητος να συναντή την Τζόαν."

Ένα θράδυ, ο Μπόμπυ πήγε νωρίς στου Φαλόιν, κι' έβλεξε ένα τσαπέζι κοντά στην είσοδο και παράγγειλε το γεύμα του. Είχε άρχισι να τρώη, όταν άκουσε δίπλα του μια γνώστη φωνή:

—"Άλλό, Μπόμπυ, δέν ήξερα πως τρώς κι' έσύ έθξω. "Επιτρέπεις να καθίσω στο τραπέζι σου για συντροφιά;

"Ήταν ο Φλίντερς, φυσικά! 'Ο

"Η νέα πήρε το έπισκεπτήριο, διάβασε το όνομα και φάνηκε σαστισμένη..."

Μπόμπυ δεν μπορούσε να κάνει άλλοιώς. Το έπτε ντ' καθίση κι' έξακλουθήσε νά τρώη χωρίς νά προσέη στίς άνισρές φλυαρίες του. Μόνον κτύπησε τήν πόρτα κάθε φορά πού άνοιγε καθώς έμπαιναν οι πελάτες στο κατάστημα.

—...“Άκουσε τώρα, νά σοϋ διηγηθώ μιά νόστιμη ιστορία πού συνέβη στην άδελφή μου... Έλεγε ο Φλίντερς.

“Ο Μπόμπυ στέναξε. “Ήξερε τήν μονομανία πού είχε ο Φλίντερς νά διηγήται σαχλά καί άνούσια έπεισοδία καί νά τώρα ήταν άπαρηγόσιμος πάλι νά ύποστη αυτό το μαρτύριο.

—...Θά σοϋ άρεσε ή άδελφή μου, άν τήν γνώριζες; Ξεακολούθησε ο Φλίντερς. “Ω, είμαι θέβαιος γι' αυτό, είνε τόσο έξυπνη καί χαριτωμένη. “Άλλά όσες φορές σέ κάλεσα νά περάσης ένα Σάββατοκυριακό μαζί μας στο Μπόρνισμαουθ, έσϋ ποτέ δεν εύκαρεις. “Η άδελφή μου έρχεται συχνά στο Λονδίνο νιά τά φίλνια της. Πρό ενός μηνός λοιπόν, καθώς περπατούσε ένα άπόγευμα στο Χάϋδ-Πάρκ, τής φάνηκε ξαφνικά πώς άνανώρισε κάποιο νέο καί τόν χαϊρέθηκε νομίζοντας πώς ήταν ο Μπόμπυ Ράνκιν, ένας παλιός γνώριμός μας...

—“Ε, πώς ; Έκανε ο Μπόμπυ με ξαφνικόν ένδιαφέρον.

—...Ναι. Τοϋ μίλησε λοιπόν, κι' αυτός φάνηκε ή προσποίηθηκε ότι τήν άνανώρισε. “Η άλήθεια είνε ότι ή άδελφή μου είχε χρόνια νά τόν συναντήση. Τοϋ πρότεινε λοιπόν, νά δεινύσουν μαζί. “Ο νέος όμως—σημείωσε πώς ήταν ένας καθώς πρέπει νέος—δέν κρατούσε χρήματα άπάνω του. “Η άδελφή μου, με το παλιό φιλικό θάρρος, τοϋ δάνεισε δυό λίρες... “Α! έλέπω άρχίζει νά σέ ένδιαφέρη ή ιστορία μου. “Άκουσε τώρα παρακάτω τήν συνέχεια, γιατί είνε νόστιμη. “Ο νέος αυτός πήρε τά δανεικά χρήματα, με τήν συμφωνία ότι θά δειπνούσαν πάλι μαζί μετά λίγες μέρες. “Ήσαν εύχαριστημένοι καί οι δύο, όταν τήν στιγμή πού θά έφευγε ή Τζόαν, εκείνος τής έδωσε το έπισκεπτήριο του. Φαντάσου τήν φρίκη τής άδελφής μου, όταν άντελήφθη πώς ο νέος αυτός τής ήταν έντελώς άγνωστος. Σκέψου τήν θέσι της! “Η ο νέος αυτός άπό εύγένεια δέν τής έπτε το λάθος της, ή ίσως κι' αυτός νά νόμιζε πώς τήν είχε συναντήσει πουθενά καί ντροπέταν νά τής πη ότι δεν τήν θυμόταν. Κατά διαβολική σύμπτωση μάλιστα λέγονταν κι' αυτός Μπόμπυ. “Η Τζόαν λυπήθηκε γιά τήν γκάφα της, γιατί όπως μου έπτε, τής φάνηκε πολύ συμπαθητικός αυτός ο νέος καί θά ήθελε πολύ νά τόν συναντήση πάλι, αλλά ή άδελφή μου είνε, θλίπει, συνεσταλμένο κορίτσι καί ντράπηκε νά τοϋ γράψη καί νά άμολογήση τήν άλήθεια. “Άστείο δεν είνε;

—“Άκουσε Φλίντερς—έπτε ο Μπόμπυ, μόλις συγκρατώντας τήν χαρά του—έσϋ μόνεις στο Μπόρνισμαουθ δέν είν' έτσι, σε ποιά μέρος άκριβώς ;

—Αυτάμει,—έπτε ο Φλίντερς—πού δεν εύκαρεις νά έρθης νά περάσουμε ένα Σάββατοκυριακό μαζί, άλλοιώς θά...

—Δέν εύκαρῶ;—Ποιός σοϋ έπτε τέτοιο πράγμα, φίλε μου; “Άπεναντίας, θά εύχαριστηθώ πολύ νά έρθω.

“Όταν τήν έπομένη το θράδ—ήταν Τετάρτη άκόμα κι' ο Μπόμπυ μετρούσε άνωπόμονα τίς μέρες ως το Σάββατο—πήγε στην Λέσχη, συνάντησε στην είσοδο κάποιον φίλο του, ο όποιος τοϋ έπτε :

—Μάρκαντ, μή πās στην αίθουσα τοϋ μπριτζ, γιατί εκείνος ο χαζός ο Φλίντερς θρσκεται εκεί...

“Ο Μπόμπυ όμως κατσούφιασε κι' άπάντησε με ψυχρότητα. —Δέν σ' έννοώ φίλε μου, ο Φλίντερς είνε ένας λαμπρός νέος !

Καί πράγματι, πώς νά μήν ήταν τώρα λαμπρός νέος ο Φλίντερς, άφου έσϋ λίγες μέρες έγινε γυναικάδελφος τοϋ Μπόμπυ, ο όποιος παντρεύτηκε τήν χαριτωμένη Τζόαν.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

—Καύμένη, τί χρώμα κομπιναζόν πού διάλεξες!... Σήμερα, ή γυναικες τά φοροϋν πιο άνοιχτόχρωμα.

Κ' ή σύζυγος άγριεμένη:

—“Εσϋ πώς το ξέρεις αυτό, άχρεϊε;

✶✶✶

“Ο μεσίτης γάμων στά κεσάτια του:

—“Λοχημο το έπάγγελμά μας, διάβολε!... Περ' ποιεΐσαι κι' Ικανοποιείς τούς πελάτες σου;... Δεν ξαναπατούν έδῶ!... Δεν τούς Ικανοποιείς;... Καί πάλι δεν ξαναπατούν!... “Όπως καί νά κνης, θά τούς χάσης!

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σās ύποσχεθήκαμε, το «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καί ή «ΟΙΚΟ-GENEIA» ήρχισαν τήν διανομήν εις τούς άναγνώστας των σειρās περιφήμων άριστοურγημάτων τής ζένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανέμονται ήδη στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, είνε το ύπεροχον αισθηματικόν άριστούργημα τοϋ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Καί το άριστούργημα τοϋ ρωμαντισμοϋ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοϋ ΑΛΞΕ. ΔΟΥΜΑ, υλοϋ

“Επίσης άρχισε ή διανομή τοϋ άριστοურγήματος τοϋ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

“Όπως σās είχαμε ειδοποιήσει, γιά ν' άποκτήσετε τά άριστοურγημάτα μας, πρέπει ν' άποκόπτετε άπό το «Μπουκέτο» ή τήν «Οικογένειαν» 4 έκ τών δημοσιευμένων εις τήν 3ην σελίδα τοϋ έξωφύλλου δελτίων καί νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως καί 8 δραχμές.

“Έτσι, μ' ένα ελάχιστον ποσόν, με το έν πέμπτον τής τιμής τοϋ βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, έκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ένός δικαίως άνωμάθησαν τά έργα πού σās χαρίζομεν.

Οι έν ταίς έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζον τά 4 δελτία καί τās 8 δραχμές εις τά “Υποπρακτορεία τών “Εφημεριδών καί θās λαμβάνοντα τά βιβλία των.

“Επίσης άπό τās 15 “Ιουνίου ήρχισε ή διανομή τοϋ άριστοურγήματος τοϋ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ :

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Το άριστούργημα αυτό τοϋ Λαμαρτίνου έστάλη καί στίς έπαρχίες. “Η διανομή του έχει ήδη άρχίσει.

“Επίσης έτοιμάζονται το αισθηματικό άριστούργημα τοϋ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ, ,

—καί Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ”

τής ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

“Η εύκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τῷ “Εξωτερικῷ άναγνώσται τών περιοδικών μας πρέπει νά στέλλουν, μαζί με τά δελτία καί τās 8 δραχμές, καί τά έξοδα άποστολής τών βιβλίων, καί τοϋτο, θίσι θά ηπο λιαν έπισημία διά το Γραφείον μας μία τακτική επίδρανας. Εις τās πόλεις τοϋ “Εξωτερικῷ όπου ύπάρχουν “Υποπρακτορεία τοϋ Κεντρικῷ Πρακτορείου “Αθηνών, οι άναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των άπό τούς κ. κ. υποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τοϋ έξωφύλλου.